

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

După congres

— Declarațiuni de reținut. — Promisiuni de realizat —

În debaterile congresului național bisericesc, din întâia sesiune a noului period 1932/1938, au răsunat, spre bucuria binecredincioșilor, câteva luminoase cuvinte rostite de fruntași mireni, cari au accentuat cu profundă convingere însemnătatea bisericii ortodoxe române și a învățăturilor ei.

Distinși vorbitori au declarat și au promis solemn să susțină în parlament, și în alte potrivite locuri, scopurile și interesele acestei biserici și să le sprijinească din toată puterea lor.

Ministrul cultelor, foști miniștri și alți devotați fii ai bisericii se înșiră astfel între luptătorii cu o vie și activă conștiință religioasă.

«Căutăm — spunea dl ministru D. Gusti — în viața noastră de stat pretutindeni puncte de rezam; dar ce punct de rezam e mai sigur decât această peatră — biserica — pe care Dumnezeu a zidit lumea. Biserica ni-a dat și ni-a păstrat cea mai mare și cea mai bună parte din cultură. Dacă în timpurile moderne alte așezăminte s'au în-

sărcinat anume cu înaintarea ei, nu înseamnă că biserica poate sau trebuie să dea în lături. Ea însăși este o strălucită formă de cultură, care îmbogățește și înobilează și astăzi. Biserica știe că nu trebuie să lase din mâni această scumpă unealtă de pregătire a sufletelor, și dovada ni-o pun înainte atâtea eparhii unde se lucrează cu râvnă și bună chibzuială... Congresul național bisericesc este mai ales chemat să lucreze pentru o biserică ortodoxă socială și culturală».

La rândul său, dl O. Goga, care și în parlamentele trecute a avut vorbe bune pentru clerul nostru, spune în congres:

«Este o datorie din partea statului să-și îndeplinească obligațiile față de biserică. Biserica dominantă trebuie să fie cu adevărat dominantă. Preotul nu trebuie să fie năpăstuit. Toate partidele politice au să-și ia angajamentul de-a apăra în parlament drepturile bisericii ortodoxe».

Dl profesor I. Petrovici, între alte expuneri inspirate de adevărat sentiment religios, zice: Am convingerea că am servit

biserica și credința, atât ca profesor, cât și ca ministru de instrucție. Voi lucra și pe viitor nu din calcul, ci din convingere.

La fel au urmat și alte declarații și făgădueli pentru promovarea intereselor bisericești morale și materiale.

Au grăit reprezentanții cei mai de seamă ai partidelor politice, și s'au desfășurat uneori discuții aprinse, — totuși manifestațiile politicianiste — de care pomenesc unii confrăți — au rămas înlăturate din ședințele congresuale: biserica națională și-a menținut prestigiul în toate aceste discuții.

Fie ca înțeleptele făgădueli, săvârșite în clipe atât de sărbătorești, să nu se dea niciodată uitării, ci să se înfăptuească, aducând binecuvântate roade bisericii și neamului!

O consfătuire a reprezentanților trimiși de asociațiile culturale din țară, s'a ținut în 27 i. c. la București. S'a decis, în această consfătuire, să se organizeze un ciclu de întruniri și conferențe în toate orașele din țară spre a deștepta atențiunea românilor asupra primejdiei ce o prezintă propaganda pornită de treditentiștii dela Budapesta, și încurajată de amicii lor, împotriva unității statului român, pe tema revizuirii tratatului dela Trianon.

Filozofia revine la Biserică!

Congresul național-bisericesc din toamna aceasta a înregistrat momente caracteristice pentru noul spirit de care sunt tot mai străbătuți mireni din societatea cultă față de Biserică: un spirit de prietinie și de justă apreciere a adevărului pe care-l reprezintă și-a marelui opere ce-o realizează. Dl ministru Gusti și dl Octavian Goga, două figuri mari ale culturii românești, au recunoscut atât de categoric necesarele rosturi ale Bisericii pentru viața de viitor ale neamului nostru și au precizat atât de concret condițiunile în cari trebuie să se desvolte acțiunea Bisericii față de noile împrejurări, încât rămâi cu convingerea că oamenii aceștia au meditat serios și îndelung asupra misiunii Bisericii, că vorbele și propunerile lor sunt substanță din substanța cea mai prețioasă a lor, că nu sunt cuvinte festive și goale, de cari ne-am obișnuit să auzim atât de des.

Iată o propunere a dlui O. Goga, surprinzătoare prin ampla viziune din care izvorăște și pe care o vrea realizată și obiectiv: prin viziunea unei culturi integrale ortodoxe. Domnia Sa cere înființarea unei reviste săptămâ-

FOIȘOABA

Un luptător, pentru desrobirea religioasă, mitropolit în București

«Biserica Ortodoxă Română», numărul de pe Septemvrie a. c., aduce un articol foarte interesant al dlui profesor C. N. Mateescu, intitulat: «Insemnări despre origina ardeleană a mitropolitului Cosma». Despre origina mitropolitului Ungrovlahiei Cosma (1787—1792), fost înainte episcop al Buzăului (1764—1787) existau până acum două păreri: una că e din județul Argeș, alta că e din eparhia Buzăului. Dl Mateescu identifică pe mitropolitul Cosma cu popa Cosma din Deal, despre care se vorbește în cartea dlui profesor Silviu Dragomir «Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal». La această identificare îl îndeamnă următoarele te-meuri:

Dl Silviu Dragomir spune despre popa Cosma că, scăpat din închisoarea din Alba-Iulia, fuge pe la 1752 în țara românească, aflând adăpost la fostul lui prieten de luptă Nicolae Pop din Balomir, devenit egumen al mănăstirii Curtea de Argeș. Tot în timpul dintre 1750—1762 trec însă în județul Argeș mai multe grupuri de țărani ardeleni din părțile Sibului și Făgărașului, de groaza persecuției religioase. Cei mai mulți dintre ei se așează în cătunul Vatra Mănăstirii din satul Flămânzești. Se vede treaba că noua colonie a simțit trebuința unui locaș de închinare pe care și-l zidesc curând după așezarea lor aici. Biserica zidită în vremea aceea, e cunoscută sub numele de «biserica mitropolitului Cosma», ear zugrăveala ei prezintă ca ctitorie pe Cosma terel în dreapta ușii dela intrare și pe Ivan Moța și Stanca diaconeasa în port săliștenesc, în stânga.

Deci există foarte multă îndreptățire să tragi concluzia că acest preot Cosma, împreună ctitor cu țărani din părțile Săliștei, e și el din aceleași părți, și cum nu vor fi existat mai mulți preoți Cosma din jurul Săliștei refugiați în județul Argeș, preotul ctitor al bisericii din Vatra mănăstirii e popa Cosma din Deal.

Că, mai departe, preotul ctitor al acestei biserici e însuși episcopul de mai târziu al Buzăului și mitropolitul Bucureștilor, rezultă nu numai din numirea bisericii de «biserica a mitropolitului Cosma», ci mai ales din inscripția de pe clopotul cel mare al bisericii: «Acest clopot s'a făcut de Cosma episcopul Buzăului și s'a dat la biserica noastră ot Curtie de Argeș și s'au dat metoh la sfânta mănăstirea 1784 iar acum anul 1792 s'au prefăcut de robu lui Dumnezău Partenie arhimandrit Argeșanu».

Se vede că acest luptător pentru

libertatea religioasă în Ardealul oprit, nu era om lipsit de o cultură religioasă oarecare, căci altfel n'ar fi urcat cel mai înalt scaun arhieresc într-o vreme în care cultura începuse să fie apreciată și cerută mai mult ca înainte. Și putem presupune aceasta la mai mulți dintre luptătorii și mucenicii ortodoxiei românești din veacul al 18-lea.

Copilul cu icoanele

— Schiță din copilăria pictorului N. Grigorescu —

Câte taine are sfânta noastră biserică dreptcredincioasă, atâția copii avea sârmana văduvă Grigoreasca din prispa Cărmădarilor. Mulți ca mulți, dar mai erau și mărunți ca mugurii prea deși pe-o creangă și neajutorați ca pușorii fără pene. Și pe lângă aceste neajunsuri biata mamă văduvă mai era bântuită și de-o sărăcie isto-

nale, redactată și de clerici, dar mai ales de laici, în care să se privească problemele tuturor domeniilor de viață prin prisma concepției creștine ortodoxe. O revistă care să taie brazdă adâncă în mentalitatea societății noastre.

Cam tot spre ținta aceasta privind, dar și mai interesante pentru mărturisirile cuprinse în ele au fost cuvintele reprezentantului filozofiei românești, ale dlui prof. I. Petrovici. *Filozofia, spune Domnia Sa, a fost adeseori în luptă cu Biserica; dar astăzi ea cere sprijinul religiei și al Bisericii. Filozofia n'a putut realiza o împăcare lăuntrică a omului și o armonie dela om la om. Criza morală de azi se datorește și acestei neputințe. În locul ei trebuie să încerce Biserica a realiza o armonie a cunoștințelor. Lumea întreagă se clatină și cere ajutorul Bisericii. Trebuie redreptat spiritul religios în țara aceasta, căci el e o necesitate imperioasă, nu o podoabă. Religia nu trebuie să fie o specialitate alături de celelalte, ci spiritul care le cuprinde pe toate și de aceea trebuie o colaborare pentru a se ajunge la o sinteză a tuturor principiilor.*

Firește că ne bucurăm de aceste recunoașteri venite din partea unei discipline care se credea odată atotputernică și căreia i se datorește într-o așa mare măsură înlăturarea Bisericii din toate locurile unde era chemată să aibă cuvântul hotărâtor. Ne bucurăm și ne deschidem larg brațele acestui prea iubit fiu pierdut.

Dar n'ajunge atâta. Fiul acesta e foarte pretențios și în curând l-am putea pierde iarăși dacă n'ar găsi în căminul în care s'a reînțors o atmosferă și o înțelegere pe măsura multiplelor lui experiențe. Ne va întoarce curând iar spatele dacă vom fi și mai sărăcuți în puterea noastră de-a sfătui, de-a lumina, de-a pune în evidență suprema filozofie creștină, ca atunci când a plecat primadată. Dacă ne-om mulțumi

cu clișee vechi, al căror înțeles l-am uitat uneori și noi, cu clișee potrivite pentru cei mai de jos, și vom începe să căscăm când acest fiu ne-ar vorbi de experiențele, de chinurile și de problemele lui, ba mai mult, îi vom interzice să mai vorbească despre ele, sau să creadă că în căminul nostru se găsește ceva potrivit cu ele, — atunci cu siguranță el va pleca iarăși decepționat, preferind să sufere neajunsurile viscolului de afară. De altfel el și-a formulat deodată cu intrarea condiția în care va rămânea: «Religia nu trebuie să fie o specialitate alături de celelalte, ci spiritul care le cuprinde pe toate și de aceea trebuie o colaborare pentru a ajunge la o sinteză a tuturor principiilor».

La lucru deci. În căminul în care e Biserica au fost camere potrivite pentru oaspeți mai înalți. Ele există și acum. Dar trebuie aduse în ordine și împodobite cu tot ce-i mai de seamă.

Diorates.

Biserica noastră drept măritoare a dat o pildă de afirmare impozantă și rodnică, — așa recunoaște un mare cotidian din capitală vorbind despre congresul de acum național-bisericesc.

S'au auzit, scrie confratele, cuvinte înțelepte, s'au făcut propuneri judicioase, și în ori ce caz acestea s'au ridicat în atențiunea generală peste mărunțiturile care ar fi voit să fie discordante. Ținuta congresului a fost un fericit contrast cu atâtea adunări relevante numai prin pierdere de vreme și prin inutilități agresive. Asta dovedește că organizarea dată chestiunilor strânse de interesele bisericii naționale, sub forma în vigoare, este de natură să folosească și Ei, și societății prin funcționarea demnă și impunătoare a unui imens organ de apropiere, de înțelegere, de îndrumare însuflețită și generoasă. Dacă energiile nenumărate s'ar uza mai puțin în scopuri separatiste și sterile, și s'ar trădui mai mult pentru unitatea sufletească și realizătoare, s'ar cruța mult timp pierdut în zadar și multe forțe creatoare sleite fără rezultate folositoare lor și societății.

cu vorba al doilea.

— Pentru că are un grai blânduț și dulce ca de fecioară și domol și așezat, cum au călugării bătrâni în tărea al treilea.

— Pentru că-i prietenul bisericilor!... Vara, când se topește peatra'n drum, de năduf, și earna, când plesnesc copacii prin păduri, de ger, copilul se închină ceasuri întregi, singur-singurel, când într-o biserică și când într'altă destăinaea pe urmă altul.

— Ba-i straja icoanelor! Colindă bisericile și ajută paraclisierilor la curățirea icoanelor! Când îl trimite mama sa'n vecini după una alta, el se sgâleşte la icoane mai întâi! Ear când duce cucăturile înflorite pela casele bogătaşilor bănoși, nu s'ar mai despărți de icoanele lor mari! Că-i vorbesc icoanele în graiul lor mut, ear el le pricepe toate tainele lor adânci! se spovedea încă unul.

— Și-i ortac nedespărțit al zu-

Nr. 8337.

AVIZ

Zilele de strămtorare prin care străbate omenirea de azi au îndemnat cărmuirile politice și bisericesti să destineze «Ziua Economiei», care se va prăznuși la 30 Octomvrie a. c. Autoritățile publice au apelat la Biserica și la Școala să și dea concursul lor pentru serioasa și imperativa idee a *Economiei*.

On. cler este invitat a trata în predică corespunzătoare datorita sobrietății creștine și a îndemna părintește pe credincioși să se restrângă de la cheltueli superflue pentru plăceri și lux, cugetându-se la exemplul etern al Mântuitorului nostru Isus Hristos, care postind în pustie a resistat ispitei diavolului, dar tot pe locul acela a săturat mulțimea popoarelor cu cinci pâni și doi pești, arătându-ne prin aceasta că El n'a venit să ia ceva dela lume, ci a venit să-i înmulțească bunurile ei.

Sibiu 24 Octomvrie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.

Alegerile de membri pentru Congresul mitropolitan al Mitropoliei Ardealului

Prea Ven. Consistor mitropolitan prin concluzul Nr. 272—1932 M. a hotărât să se facă alegeri noi de membri pentru Congresul mitropolitan al Mitropoliei Ardealului, de această dată pentru durată de 6 ani.

Alegerile se vor face în conformitate cu Regulamentul de procedură la alegerea membrilor pentru Congresul național-bisericesc al Mitropoliei Ardealului, votat la 11/23 Oct. 1891 sub Nr. 156 Congresual.

Pentru aceste alegeri Arhiepiscopia noastră a fixat următoarele termene:

Alegerile din cler se vor face Joi, în 10 Noemvrie 1932.

Anunțarea adunărilor parohiale, pentru alegerea unui membru congresual mirean în fiecare cerc electoral mirenesc, se va face Duminecă, în 6 Noemvrie 1932, după sfânta Liturghie.

Alegerile mirenești în adunările parohiale electorale se vor face Du-

minecă, în 13 Noemvrie 1932, după săvârșirea sfinte Liturghii cu invocarea Duhului Sfânt.

Scrutiniul se va face la sediul cercului electoral mirenesc sub prezența comisariatului arhiepiscopesc, Duminecă, în 20 Noemvrie 1932 ora 10 a. m.

Dela sate

— Sfințirea turnului bisericii din Petrița Regele Ferdinand I —

Credincioșii noștri din parohia minieră *Petrița Regele Ferdinand I*, protopopiatul Jiu, au avut praznic mare în ziua de 16 Octomvrie 1932. În Dumineca aceasta li s'a sfințit turnul, impunător, clădit în stil românesc, adăos bisericii lor transformate dintr'o încăpătoare casă de locuit.

Timpu admirabil a favorizat actul solemn, la care s'a strâns mulțime mare și din parohiile vecine, minieri și sătent.

Sfânta slujbă s'a început cu sfințirea apei, servită de P. C. protopop I. Duma, asistat de C. preoți: Seb. Ciocan, parohul locului, Emilian Șinca, Conat. Zoican și I. Arad. După rugăciunea, prescrisă pentru cazuri de acestea și stropirea cu aghiazmă, s'a oficiat sfânta Liturghie, în sobor, răspunsurile fiind date de admirabilul cor mixt din Petrița Poieni, celebrul «cor al lui Gavrilăscu». Apoi s'a oficiat Te-Deumul pentru Rege, prot. I. Duma rostind una din cuprinzătoarele sale cuvântări.

A urmat apoi masa comună.

Cu acest prilej s'au pus bazele unui cor bisericesc al parohiei, și s'a cimentat legăturile de colaborare cu școala primară din localitate.

Meritul pentru ridicarea turnului bisericii, — aproape unasutămii Lei — revine în primul rând parohului Seb. Ciocan și colaboratorilor săi, în frunte cu dl ing. Em. Cărăușu. Dragostea lor de biserică va înzestra, nu peste mult, acest turn cu încă un clopot, — astfel că vrednicia ortodocșilor din Petrița se va răspândi în unde armonioase departe în Valea Jiului și va preamări numele Celui Atotputernic, care poartă de grijă fiilor săi și în primejdioasele galerii ale minelor de cărbuni.

Mărit să fie numele Domnului!

Un maestru minier.

— Sfințire de cruce în protopopiatul Sfântul Gheorghe —

Dumineca din 16 Octomvrie 1932 a fost, pentru parohia *Vâlcele* o zi memorabilă. După serviciul di-

vitoare. Era mai lipsită decât văduva din Sarepta Sidonului, căreia-i sporise prorocul Ilie pumnul de făină și ulciorașul cu untdelemn. Iși ocrotea copilașii, pe lângă plată, subț strășină străină. Ear plata o strângea cu acul. Iși topea și ziua și noaptea lumina ochilor ei triști în cusături înflorite pentru podoaba caselor bogate.

Inimile copiilor mai răsăriți se înmuciau ca ceara la fața focului văzându-i truda ei robotnică. Mai ales inimioara lui Nicu, copilașul al doilea, căruia căramidărenii-i ziceau: «Copilul minune» și despre care povesteau creștinii pân' departe lucruri minunate.

— De ce l-or fi botezat așa? se întreba adesea nedumerit ba unul, ba altul dintre străini.

— Ei!... Se poate să nu știi?... Pentru că el are niște ochi senini și luminoși, ca de sfânt! mărturisea unul.

— Pentru că el are o față limpede, cum au îngerii din ceruri! eșia

gravilor de lucruri sfinte! li caută pe rând pe toți! Să vadă cum își gătesc ei pânza de lucrul! Să prindă cum așază meșterii liniile pe câmpul ei! Să oblicească ei cum încheagă ei formele! Să priceapă cum își potrivesc culorile! Și de-o afla vre-o icoană nouă la vre-un gesm, poate tot trăzni și fulgera și poate ploua cu găleata, că el nu se mișcă de-acolo, pân' nu-i gustă toată dulceața!... mai adăuse cineva.

Așa urzeau căramidărenii povestea Copilului minune, care îndrăgise lumea culorilor și împărăția sufletelor sfinte. Ear el nu știa nimic din toate astea. Știa numai că-i sânt dragi nespuse de mult toate chipurile sfinte și-i este negrăit de dragă sâraca lui mamă năcăjită. Și de mila ei multă i s'a așezat o ceață la inimă și-o negură pe raza privirii lui. Ear gândul care-i frământa neadormit ființa-n-treagă, era: cum să potolească amarul mamei sale dragi?

Odată era o noapte târzie de primăvară. Frățiorii lui durmeau ghemuiți în pătuțurile lor înguste, ca sămburii în miezul măruului. Ear mamă-sa, în noapte, înșira după datina ei, floare lângă floare, pe-o pânză mare. El sta cu ochii închiși, dar somnul nu-i venea pe pleoape, căci sufletul bun i-l dogorea durerea pentru durerea mamei sale trudnice. Pe când se instăpânise cea mai adâncă liniște în căsuța scundă, mama își lăsă cu ochi înăcrimați acul ei harnic din mână sprietenă, se ridică de pe scăunășul proptit în bătaea unei lămpișoare somnoroase și ingenunche smerită la poala unei iconițe cu chipul Maicii Domnului. Și prinse a-și vărsa în rugă toată obida sufletului ei îndurerat și a cere Maicii Precurate ajutorul cel ceresc pentru creșterea copiilor ei mărunței.

Rugăciunea cea ferbinte din miez de noapte, și păharul lacrimilor

vin de dimineața și după Te-Deum săvârșit din prilejul zilei nașterii M. S. Regelui, poporul întrunit în sf. biserică a pornit într-o mare procesiune religioasă, condusă de preotul localnic.

Procesiunea avea de scop stăruirea unei cruci-monument, așezată la izvorul de apă minerală din pădurea comunei Vâlcele (numit în graiul de aici «Borghizu roșu»). Serviciul divin, Maslu și sf. apeii, s'a săvârșit în mijloc de codru, sub bolta cerului, cu un fast impunător. O zi călduță de toamnă, codrul cu podoaba frunzelor de culori variate, izvorul cu apă binecuvântată, sfânta Cruce, simbol al pătimirii de bună voie a Domnului, predica mișcătoare a părintelui paroh din localitate, Ilie Păștina, — toate au avut darul să emoționeze profund inimile credincioșilor. Codrii plaiurilor noastre respiră în tihnă mireasma de tămâie adusă de inimi cucernice Tronului divin, ca prinos pentru izbăvirea neamului dintr-o lungă robie...

Solicitudinea înaltă, împreună cu părinteasca iubire a Suveranului nostru, pentru pământul românesc al Ardealului, s'a afirmat de nou prin vizita regală făcută Duminecă în 23 I. c. la Cluj, unde a fost întâmpinat de ovațiile unui imens public de intelectuali și țărani.

În ziua aceasta s'a inaugurat cu deosebită solemnitate Academia de agricultură din Ardeal, căreia M. Sa Regele, în cuvântarea rostită, îi pune în vedere întregul Său sprijin.

Dela Academie M. Sa, care a sosit în Ardeal împreună cu Marele Voevod Mihai, a plecat la catedrala noastră ortodoxă, unde a fost primit de P. S. Sa Episcopul Nicolae, înconjurat de preoțime. Suveranul și-a exprimat dorința ca noua catedrală să se termine cât mai curând și, în realizarea acestui scop, a făgăduit întregul Său concurs.

M. Sa a mai vizitat alte așezăminte, apoi seara a părăsit Clujul.

Organizați Oastea Domnului

mamei, îi străpunseră inima lui nevinovată și pe când se așeză ea mângâiată în așternul ei cel tare, își începu în taină Nicu rugăciunea călduroasă. Cere și el măcar un strop din mila cerului, măcar un firicel de povață pentru ajutorarea mamei lui chinuite. Și se rugă mult, pân'adormi. Ear când se trezi, razele soarelui se jucau voioase pe ferești și o rândunică cirpea drăguț sub trașina bătrână. El se sculă rușinat și plecă îndată grăbit de-acasă. O apucă pe drumul câmpului. Pa'că abura, nu mergea. În largul câmpului se opri și prinse a strânge unișorul de pe firișoarele de earbă și de prin frunzișul floricelelor. Ear când se încărcase bine o luă spre piață și acolo vându îndată toată marfa. Asta o făcu el câteva zile de-a rândul și își făcu sumulița pentru: peneluri și vâpșele. Câtă bucurie juca în ochii lui și câtă mulțumire tremura în glasul său când

„Lucrați până e ziuă“...

Adânc simțita «poruncă a vremii» ce și-a găsit soluția în zilele acestea, a găsit profund ecou în sufletul preoțimii, care, la primirea ordinului de catehizare, s'a înălțat la tensiunea spirituală necesară unei astfel de munci sfinte...

Dar, mă apasă ceva în acest început. Porunca Mântuitorului îmi sună la ureche: «Lucrați până e ziuă, căci va veni întunerecul, când nu veți mai putea lucra».

Lucrul e gingaș și reclamă lumină lumină cerească, să lumineze mintea și să încălzească inima. Răceala din suflete e dezastruoasă.

Arta ce revine acum, — căci așa înfățișează sfântul Ioan Gură de Aur creșterea copiilor, ca arta cea mai mare, reclamă multă câmpănire, rară pricepere și muncă asiduă, ca orice artă, — dacă nu mai multă.

Începeți dar la temelii clădirii. Ridicați caractere creștine, cu nădejdea în cel ce este «peatra din capul unghiului». Cu El numai se poate clădi temelnic. El risipește ceața, ca lumina să se sălășuească în suflete. Aprindeți candelele luminii sfinte și duceți filonul credinței prin labirintul preocupărilor materiale, ce trosesc cele mai nobile virtuți.

Cel tineri, cu smerenia cuvenită, intrați în via Domnului. Cel bătrâni de ani, întineriți sufletul, căci el dă puteri nouă celui mai slăbuț corp.

Grijiți, să nu smintească cineva pe acești «mai mici al Lui», și grijiți, să nu fiți voi unelte ale smintelii.

Imprumutați un dram din dragostea, pe care Mântuitorul a avut-o pentru «cel mai mari în împărăția cerurilor». Apropierea, cu toată dragostea de sufletul lor primitor, va da doritele roade bune...

V. COMAN.

Înainte de Hristos cuvântări despre viața religioasă a popoarelor din antichitate, de Pr. Ion Goron, Cluj, tipografia eparhiei ortodoxe române, 1932. Un volum format mic de 184 pag. Prețul 20 lei.

Întâ cu ele pe uscioara căsii lor!...

— Voi zugrăvi icoane sfinte pentru casele creștine și, mamă, voi aduce pâne'n casă! spuse el cu bărbăție.

Și din acea clipă fericită Nicu se așterne la muncă. Își sdrobea vopseaua între două pietre lucii. Își netezea tăblițele de scânduri pentru primirea sfinților. Punea pe ele cu grijă liniile. Rotunzea cu gingășie forme. Așeza cu gust culorile. Și icoanele eșite din mâna lui purtau viață, cum nu prea găseai la altele. Ochii lor păreau că's vii. Ear buzele stau să grăească...

Pe când eși cu ele'n târg și'n lipsă de rogojină și le'ntinse pe haina-i veche și petecită, se strânse lumea 'n jurul lui și cât ai bate 'n palme creștinii le cumpărară pe toate, bucuroși că putură pune mâna pe-o icoană eșită din mâna nevinovată a Copilului minune...

Hai să rădem!

Dacă-l cheamă «Vestitorul» și dacă ne aduce vești chiar dela *Illustrissimi* din granița țării, apoi nu se poate să nu fie aceste vești *extraordinare, exorbitante*, ca și care nu mai poți auzi din nici un loc.

Auzi ce-ar dori: episcopie catolică (de rit grec) la București. Oamenii treji știu că în tot Vechiul Regat există o singură parohie de felul acesta: în București, pentru care s'a creat și un protopopiat.

Le dăm un sfat binevoitor simpatilor dela Oradea: ceară acolo un patriarhat.

INFORMAȚIUNI

Licențiatele în teologie au cerut să fie admise în învățământ ca profesoare de religie. Credem că acest drept li ce cuvine, din momentul ce li s'a acordat dreptul de-a se înscrie la academiile teologice și la facultățile de teologie. Licențiatele ar putea fi admise așa, ca o parte din ore din aceeaș școală să fie în unele clase pentru profesoare, în alte clase pentru preotul confesor al școlii. Predarea religiei în școlile de fete, în felul acesta, ar fi poate cea mai potrivită.

La mănăstirea Bistrița se țin, în 30 I. c., serbările organizate de mitropolia Moldovei pentru comemorarea voevodului Alexandru cel Bun. Asistă reprezentanții guvernului și delegații clerului, armatei, studenților etc. În 29 Oct., cu o zi înainte de serbări, se întrunește la mănăstirea Neamțului adunarea eparhială, și de acolo membrii adunării se duc la mănăstirea Bistrița să participe la serbările comemorative.

Sărbătoarea economiei La 30 Octombrie a. c., se celebrează, pentru a opta oară, în întreaga lume «Sărbătoarea Economiei». În situațiunea actuală a popoarelor reînvierea spiritului de economie, după risipa și desfrâul ce au tronat de la război încoace, este socotită drept cale a refacerii și prosperității. Celebrarea zilei economiei, în toate țările lumii, este deci astăzi nu numai un act de solidaritate omenească, ci mai mult decât atât, o datorie morală pe care orice națiune o are către ea însăși. La noi în țară anul acesta se va celebra pentru

a treia oară «Sărbătoarea Economiei». Inițiativa privată, prin coferințe și diferite alte manifestări, se va adăuga și ea străduințelor de trezire și îndrumare a spiritului de economie.

Ministerul instrucțiunii, fiind informat că o parte din membrii corpului didactic sânt atinși de boale molipsitoare, ceace prezintă un pericol pentru elevi, a dispus ca membrii corpului didactic, în general, să fie examinați la fiecare început de an de către medicul școalelor respective. Rezultatele vor fi înaintate și ministerului instrucțiunii, și celui al muncii și sănătății.

Congresul anual general al Ligii Culturale se ține la București, Marți în 8 Noembrie 1932 în ziua Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril.

Din țara celor fără Dumnezeu. Guvernul sovietic continuă să-și vândă cerealele peste graniță, ear poporul e în primejdie să moară de foame. Știrile din Rusia sovietică arată, că foametea se întinde tot mai năprasnic. Sânt localități în Rusia, unde țărani iș măcelăresc copiii, ca să aibă ce mânca. Mai multe cazuri de canibalism s'au produs pe malurile râului Nipru.

Minoritățile naționale din Ungaria de astăzi se prezintă în următoarele cifre: 550.000 germani, 200.000 slovaci, 50.000 români, 40 mii croați, 20 mii sârbi, 40 de altă naționalitate. Biserica noastră este prigonită în Ungaria; școlile materne minoritare nu sânt tolerate din partea maghiarilor, cari amenință astfel cu peirea toate minoritățile de sub stăpânirea lor. Și, cu toate acestea, șefii guvernelor dela Budapesta luptă pe față și pe ascuns pentru revizuirea Trianonului. Ceice nu admit altă cultură națională, decât cea ungurească, mai vorbesc de refacerea Ungariei în hotarele ei de altă dată! Ceice atentează la limba și obiceiurile nemaghiarilor, mai speră să câștige simpatiiile lumii civilizate!

Nu Trianonul are trebuință d'a fi revizuit, ci felul de gândire și de acțiune a guvernelor revizioniste.

ȘTIRI LOCALE

Parastas. Miercuri 26 Octombrie a. c., ziua sf. marelui martir Dimitrie, s'a oficiat în biserică ort. română din Sibiu-Iosefin prin dnii preoți Iosif Serafim, protopop militar și Ioan B. Boiu, paroh, parastas întru veșnica odihnă a fericitului fondator *D. Andronic*. După parastas, în sunetul clopotelor, s'a făcut procesiune la mormântul marelui defunct. În veci poimenirea lui!

Pașul cel dintâi pe drumul mării.
Fuscelul cel dintâi pe scara nemuririi...

A. NANU.

Clopotul

— Povestire —

Bătrân era clopotul, și bătrân era și preotul bisericii din Prisăcani.

Clopotul era tot plesnit și când îl trăgeau tușea ca o babă coaptă, de-l cuprindea mila pe celce-l asculta. Se și întristau plugarii și ciobanii de prin larg de câmp, de câteori îi auzeau glasul stins și hodorogit.

Preotul Constantin avea șaptezecișicinci de ani, dar se ținea mai bine decât mulți duhovnici tineri. Fața îi era rumenă, ca de copil, numai puțin sbârciată, iar părul i se asemăna cu fuiorul de cânepă, din care-și țeseau femeile harnice din Prisăcani valurile lor de pânză moale și albă.

Credincioșii lui îi iubeau ca ochii din cap pentru inima lui bună și pentru milostivirea lui cea multă.

I

Se apropia Dumineca în care părintele Constantin împlinea o jumătate de veac în slujba Domnului. Fiii săi duhovnicești hotărâră să-i facă o bucurie la această zi însemnată. Trei fruntași cercetară casele mai darnice și strânsară câteva mii de lei, pe care-i numărară pe masa preotului cu părul de nea și-l rugară să ostenească în oraș și de ziua sa să-și aleagă un clopot după dorul inimii.

— Dragii mei, se vede că Dumnezeu va șoptit vouă gândul ăsta!... Ca să-mi...

I se opri în fundul gâteliului graiul. Și de-abia mai murmură:

— Acum slobozește, Doamne, pe robul tău în pace...

II

Părintele Constantin apucă des

CARTI SI REVISTE

Crezul în chipuri și icoane, de Arhiepiscopul Grigorie Leu Botoșăneanu, București, tipografia Cărilor bisericesti, 1932. — Un vol. de 64 p. lucrat cu multă lăure aminte spre a arăta creștinului ce trebuie să știe despre credința sa. Cartea, potrivit celor 12 articole este împodobilă cu frumoase icoane. Prețul, 30 lei.

IN CURÂND apare și se vinde la **Librăria Arhidiecezană, Sibiu, Calendarul Bunului Creștin, vechiul calendar arhidiecezan, pe anul 1933, al 82-lea dela apariție. Cuprinde și de astă dată bogată și aleasă materie, cu ilustrațiuni, și cu tabloul statistic (șematismul) bisericii noastre.**

Nr. 600/1932.

(73) 1—3

Concurs

Conform ordinului P. V. Consiliu arhiepiscopesc Nr. 6943/932, pentru întregirea parohiei de clasa I-a **Mercuria-Ciuc** și filiile, protopopiatul Oituz, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în **Telegraful Român**.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială cu dependențe.
3. Sesiie parohială, 32 jugăre, primită prin reforma agrară, (arător și fânaș).
4. Venitele stolare.

Parohul va fi și catihet la gimnaziul mixt din loc și confesor al garnizoanei.

Reflecții vor înainta cererile lor de concurs, însoțite de documentele necesare, în termen, oficiului protopopesc Oituz, la Poiana-Sărată, județul Treiscaune, și cu prealabila încuviințare se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu enoriașii și a-și lua informațiuni.

Oficiul protopopesc Oituz în înțelegere cu consiliul parohial.

Mercurea-Ciuc, 13 Octombrie 1932.

Ioan Bafiroiu
protopop

de dimineață calea orașului, să cumpere clopotul. Cine vrea să meargă din Prisăcani la oraș, trebuie să drumărească aproape o jumătate de zi și pe jos, și pe sus.

Era o vreme frumoasă. Numai copaci, numai earbă verde, numai ciripit de păsări și numai voie bună în toate părțile.

Părintelui Constantin i se părea în lungul drumului că aude sunetul limpede al clopotului celui nou și sufletul lui cucernic îngâna rugăciuni de presărire către Tatăl cel ceresc.

Se apropia de oraș. La marginea lui, lângă șanțul drumului larg, zări o căruță prizărită de zdroabă. Lângă ea moțăeau câteva ființe omești desnădăjduite, care păreau a fi niște țigani rătăcitori. Lângă car zăcea pe earba colbăită o mărtoagă bătrână, cu picioarele ei subțiri întinse și înțepenite. Oasele ascuțite îi sparseră toată pielea de pe spinare și-i pusesi numără cu ușurință toate coastele.

(Va urma)

Nr. 1353/932.

(70) 3—3

Concurs din oficiu

Pe baza ordinului Nr. 9051/931 al Prea Venerabilului Consiliu arhiepiscopesc, se publică concurs din oficiu pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Belini**, protopopiatul Sf. Gheorghe, cu termen de 30 zile dela prima publicare în **Telegraful Român**.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate.
3. Sesiie parohială de 20 jugăre, arător și fânaș, primite prin reforma agrară.
4. Lemne de foc 5 (cinci) stânjini din pădurea posesoriatului, având a se îngriji preotul de tăiatul lor.
5. Una ferdelă (20 litri) grâu dela 60 familii, una ferdelă porumb dela 40 familii, iar dela restul de familii prestație în lucru sau răscumpărare în bani, prețul de piață al unei ferdele de porumb.
6. Stola stabilită în ședința din 12 Martie 1927 a consiliului parohial.

Majoritatea credincioșilor neștiind românește se cere dela candidați cunoașterea și a limbii maghiare.

Cererile de concurs, cu actele necesare, se vor înainta în termenul indicat oficiului protopopesc, Sfântul Gheorghe, iar candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare în parohie, spre a cânta, predica și servi și spre a face cunoștință cu poporul.

Sf. Gheorghe, 26 Iulie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român
Sf. Gheorghe.

Aurel Nistor
protopop.

AVIZ

Domnii Preoți cari doresc a-și procura **Reverenți, Paltoane și Haine de Iarnă**, să se aprovizioneze la vechea Croitorie **PETRAȘCU Sibiu, Piața Unirii 10**, unde au sosit un stoc de mărfuri, de asemenea se află **brăuri roșii și albastre**, orice comandă se confecționează prompt și cu prețuri solide. (16) 4-4

Dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu** se poate procura:

Confesiuni și Secte

studiu istoric-misionar

de

Arhiepiscopul
Grigorie Leu Botoșăneanu

Prețul Lei 120—, plus spese poștale Lei 10.

Dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu** se pot procura

Icoane sfinte

pe hârtie, în toate mărimile și de o execuție foarte frumoasă.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului:

Telegraful Român

Nr. 1000/1932.

(71) 1—3

Concurs

În înțelegere cu consiliul parohial, publicăm concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român**, pentru întregirea parohiei a doua, de clasa I-a, **Polana-Mărului**, protopopiatul Bran.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. 6 jugăre sesiie parohială.
3. Venitele stolare, aprobate de Ven. Consiliu arhiepiscopesc cu ord. Nr. 4544/1929.

Reflecții îndreptățiți la acest post sânt poștiți să-și înainteze, în termen, cererile, provăzute cu toate documentele necesare, oficiului protopopesc ortodox român Bran, să se prezinte în parohie, în vreo Duminică sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptcredincios.

Zărnești, 17 Octombrie 1932.

Vasile Stoicaneanu
protopop.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**:

HRISTU ANDRUTSOS

profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA

bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată

de

Dr. DUMITRU STANILOAE

profesor la Academia teologică „Andreiană”

Prețul Lei 300—, plus spese poștale Lei 20—

Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

A apărut în ediție nouă și se află la **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**:

Teologia practică

Liturgia bisericii ortodoxe

cursuri universitare

de

Dr. Vasile Mitrofanovici

fost profesor p. o. teologia practică la facultatea teologică din Cernăuți

Prelucrate, completate și editate

de

Prof. Dr. Teodor Tarnavski

și acum din nou editate și completate

de

Dr. în teologie și filozofie

Nectarie Nicolae Cotlarciuc

arhiepiscop și mitropolit al Bucovinei

fost profesor universitar pentru Teologia practică

Prețul Lei 650—, plus spese poștale Lei 30—

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**:

Harta Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu pe protopopiate

intocmită de

Dr. CORNEL POPESCU

protopop

Prețul Lei 130— lipită pe pânză.

Reclama este

sufletul comerțului

Dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu** se poate procura

Istoria bisericească universală

și

Statistica bisericească

de

Euseviu Popovici

profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzută și mai adăugit ulterior

Traducere

de

Mitropolitul Atanasie Mironescu

fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 200—

" II " 150—

" III " 120—

" IV " 200—

plus spese poștale Lei 30—.

Au apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Cântări funebre

pentru cor de bărbați, de:

Antoniou Sequens

Prețul Lei 30, plus spesele poștale Lei 12

A apărut cartea binevenită:

MIC DICTIONAR

Cuprinde peste 15 mii de neologisme, cuvinte străine, provincialisme ș. a., pentru școale și particulari, de **E. Hodoș**. Un volum de 216 pagini. Prețul 120 lei, și porto poștal 20 lei recomandat. De vânzare la **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Cartea este recomandată, din partea forurilor superioare, pentru a se procura pe seama On. preoșimii și a bibliotecilor parohiale.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**

Viața lui Isus

de

Giovanni Papini

în românește de

ALEXANDRU MARCU

Prețul Lei 180—, plus porto poștal Lei 15—

Dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, se poate comanda

ACAFISTUL

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni

legat foarte fin, în plus, cu copcii și aurit. Prețul de Lei 450—

Dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu** se poate procura

Cartea misionarului

Indreptar cultural

de

Gh. D. Mugur și V. Voiculescu

Prețul Lei 80—, plus spese poștale Lei 15—